Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 2160/2003**

(2003. gada 17. novembris)

par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli

(OV L 325, 12.12.2003, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1003/2005 (2005. gada 30. jūnijs)	L 170	12	1.7.2005
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 2160/2003

(2003. gada 17. novembris)

par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Dzīvi dzīvnieki un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti ir uzskaitīti Līguma I pielikumā. Lopkopība un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu laišana tirgū ir nozīmīgs ienākumu avots lauksaimniekiem. Lauksaimniecības nozares racionālu attīstību sekmē veterināro pasākumu īstenošana ar mērķi nodrošināt cilvēkiem un dzīvniekiem augstāku veselības aizsardzības līmeni Kopienā.

(2) Sevišķi svarīga ir cilvēku veselības aizsardzība pret slimībām un infekcijām, ko tiešā vai netiešā ceļā iespējams pārnest no dzīvniekiem uz cilvēkiem (zoonozes).

(3) Pārtikas izraisītas zoonozes var radīt cilvēku ciešanas, kā arī nodarīt ekonomiskus zaudējumus pārtikas ražošanai un rūpniecībai.

(4) Bažas rada arī zoonozes, kas nav saistītas ar pārtikas produktiem, jo sevišķi, ja tās izraisa savvaļas dzīvnieki un lolojumdzīvnieki.

(5) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, ir pienācīgi jākontrolē zoonozes, kas sastopamas primārās ražošanas līmenī. Ja primārā ražošana paredz pamatproduktu tiešu piegādi nelielos daudzumos galapatērētājiem vai vietējiem veikaliem, ko veic pārtikas nozares uzņēmēji, kas tos ražo, sabiedrības veselība tomēr ir jāaizsargā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Šajā gadījumā pastāv cieša saikne starp ražotāju un patērētāju. Kopumā ņemot, šāda ražošana nespēj ievērojami veicināt zoonožu vidējo izplatību dzīvnieku populācijās Kopienā. Vispārējās prasības attiecībā uz paraugu ņemšanu un analīzi var izrādīties nelietderīgas un nepiemērotas, ja ražotājiem ir neliels dzīvnieku skaits un viņi dzīvo ģeogrāfiskos reģionos, kur ir īpaši nelabvēlīgi apstākļi.

([1]) OV C 304 E, 30.10.2001., 260. lpp.
([2]) OV C 94, 18.4.2002., 18. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2002. gada 15. maija atzinums (OV C 180 E, 31.7.2003., 160. lpp.), Padomes 2003. gada 20. februāra kopējā nostāja (OV C 90 E, 15.4.2003., 25. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2003. gada 19. jūnija nostāja (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*). Padomes 2003. gada 29. septembra lēmums.

▼B

(6) Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/117/EEK par aizsardzības pasākumiem pret dažām zoonozēm un dzīvniekos vai dzīvnieku izcelsmes produktos sastopamiem zoonozes izraisītājiem, lai nepieļautu pārtikas izraisītas inficēšanās un saindēšanās gadījumus ([1]), paredz ieviest sistēmu dažu zoonožu uzraudzībai un salmonellas kontrolei atsevišķās mājputnu saimēs.

(7) Minētā direktīva paredz, ka katrai dalībvalstij ir jāziņo Komisijai par tajā veiktajiem pasākumiem, kas palīdz sasniegt direktīvas mērķus, un jāizstrādā plāns par salmonellas uzraudzību mājputnos. Šī prasība tomēr ir apturēta ar Padomes Direktīvu 97/22/EK ([2]), ar ko groza Direktīvu 92/117/EEK, kamēr nav sagatavots Direktīvas 92/117/EEK 15.a pantā paredzētais pārskats.

(8) Vairākas dalībvalstis jau ir iesniegušas plānus par salmonellas uzraudzību un Komisija tos ir apstiprinājusi. Turklāt visām dalībvalstīm no 1998. gada 1. janvāra bija jāievieš obligātie pasākumi pret salmonellu, kas izklāstīti Direktīvas 92/117/EEK III pielikuma I iedaļā, un jāizstrādā noteikumi par veicamiem pasākumiem, ar mērķi nepieļaut salmonellas ievazāšanu saimniecībās.

(9) Šie obligātie pasākumi galvenokārt vērsti uz salmonellas uzraudzību un kontroli *Gallus gallus* sugas vaislas saimēs. Direktīvā 92/117/EEK noteikti īpaši pasākumi infekcijas kontrolei pēc *Salmonella enteritidis* un *Salmonella typhimurium* serotipu atklāšanas iegūtajos paraugos un to klātbūtnes apstiprināšanas.

(10) Citi Kopienas tiesību akti paredz dažu zoonožu uzraudzību un kontroli dzīvnieku populācijās. Tā, Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām ([3]), ir par govju tuberkulozi un brucelozi. Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām ([4]), ir par aitu un kazu brucelozi. Šajā regulā nav jāiekļauj nevajadzīga jau esošo prasību atkārtošana.

(11) Turklāt, pieņemot jaunus Kopienas tiesību aktus, kas skar pārtikas higiēnu, ir jāparedz īpaši noteikumi, kuri reglamentē zoonožu un zoonozes izraisītāju profilaksi, kontroli un uzraudzību, kā arī īpašas prasības attiecībā uz pārtikas mikrobioloģisko kvalitāti.

(12) Direktīvā 92/117/EEK paredzēts savākt datus par zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatību barībā, dzīvniekos, pārtikā un cilvēkos. Minētā datu vākšanas sistēma, lai gan tā nav saskaņota un tādējādi neļauj salīdzināt stāvokli dažādās dalībvalstīs, var tomēr kalpot par pamatu pašreizējā stāvokļa novērtēšanai Kopienā attiecībā uz zoonozēm un zoonozes izraisītājiem.

(13) Šādi apkopotie dati liecina par to, ka daži zoonozes izraisītāji, tādi kā *Salmonella spp*. un *Campylobacter spp*., visbiežāk izraisa zoonozes cilvēkos. Šķiet, samazinās cilvēku saslimšana ar salmonelozi, jo īpaši *Salmonella enteritidis* un *Salmonella typhimurium* izraisītie gadījumi, kas tādējādi liecina par attiecīgo kontroles pasākumuefektivitāti Kopienā. Tajā pašā laikā ir aizdomas, ka daudzi gadījumi nav reģistrēti un tātad savāktie dati ne vienmēr pilnībā atspoguļo esošo stāvokli.

(14) Veselības aizsardzības veterināro pasākumu zinātniskā komiteja savā 2000. gada 12. aprīlī pieņemtajā atzinumā par zoonozēm

([1]) OV L 62, 15.3.1993., 38. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
([2]) OV L 113, 30.4.1997., 9. lpp.
([3]) OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1226/2002 (OV L 179, 9.7.2002., 13. lpp.).
([4]) OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

▼B

pauž viedokli, ka tobrīd veiktie pasākumi sakarā ar pārtikas izraisīto zoonožu kontroli ir bijuši nepietiekami. Turklāt tā uzskata, ka dalībvalstu apkopotie epidemioloģiskie dati ir nepilnīgi un nav pilnā mērā salīdzināmi. Tālab komiteja ir ieteikusi uzlabot uzraudzības pasākumus un piedāvājusi alternatīvas riska pārvaldības iespējas.

(15) Tāpēc ir jāuzlabo esošās kontroles sistēmas attiecībā uz dažiem zoonozes izraisītājiem. Vienlaikus uzraudzības un datu vākšanas sistēmas, kas izveidotas ar Direktīvu 92/117/EEK, aizstāj ar noteikumiem, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/99/EK par zoonožu un zoonozes izraisītāju uzraudzību, ar ko groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK [1].

(16) Kopumā ņemot, kontroles pasākumiem ir jāaptver visa pārtikas aprite no saimniecības līdz patērētājam.

(17) Šādi kontroles pasākumi parasti jāveic saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentēti Kopienas tiesību aktos par dzīvnieku barību, dzīvnieku veselību un pārtikas higiēnu.

(18) Attiecībā uz dažām zoonozēm un zoonozes izraisītājiem tomēr jāparedz īpašas kontroles prasības.

(19) Šādas īpašās prasības jāvērš uz to, lai samazinātu zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatību.

(20) Nosakot uzdevumus attiecībā uz zoonozēm un zoonozes izraisītājiem dzīvnieku populācijās, jo īpaši jāņem vērā to sastopamība un epidemioloģiskās izmaiņas dzīvnieku un cilvēku populācijās, barībā un pārtikas produktos, cilvēku saslimšanas draudi, potenciālās saimnieciskās sekas, zinātnes atzinumi un pieejamie pasākumi, kas ļauj samazināt to izplatību. Vajadzības gadījumā var noteikt uzdevumus, kas attiecas uz citiem pārtikas aprites posmiem.

(21) Lai panāktu šo uzdevumu savlaicīgu izpildi, dalībvalstīm jāsagatavo īpašas kontroles programmas, kuras jāapstiprina Kopienai.

(22) Atbildība par pārtikas nekaitīgumu galvenokārt jāuzņemas pārtikas un barības nozares uzņēmējiem. Tāpēc dalībvalstīm ir jāveicina kontroles programmu izstrāde, kas aptver visu nozari.

(23) Īstenojot attiecīgās kontroles programmas, dalībvalstis un pārtikas un barības nozares uzņēmēji var izteikt vēlmi izmantot īpašus kontroles paņēmienus. Daži paņēmieni tomēr var būt nepieņemami, jo īpaši tad, ja tie apgrūtina uzdevumu izpildi kopumā, ir nesaderīgi ar vajadzīgajām testu sistēmām vai potenciāli apdraud sabiedrības veselību. Tāpēc ir jānosaka attiecīgās procedūras, kas ļautu Kopienai aizliegt dažu kontroles paņēmienu iekļaušanu kontroles programmās.

(24) Var būt vai ir izstrādāti arī kontroles paņēmieni, kuri nav atrunāti nevienā konkrētā Kopienas tiesību aktā, kas skar produktu atzīšanu, bet kuri var palīdzēt īstenot uzdevumus sakarā ar īpašu zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatības ierobežošanu. Tālab jānodrošina iespēja apstiprināt šādu paņēmienu izmantošanu Kopienas līmenī.

(25) Ir nepieciešams nodrošināt, ka saimes vai ganāmpulka atjaunošanai izmanto dzīvniekus tikai no tādām saimēm vai ganāmpulkiem, kuri ir pārbaudīti saskaņā ar šīs regulas prasībām. Ja ir spēkā īpaša kontroles programma, par testu rezultātiem jāpaziņo dzīvnieku pircējiem. Tālab attiecīgie Kopienas tiesību akti par Kopienas iekšējo tirdzniecību un importu no trešām valstīm, jo īpaši, ja tie attiecas uz dzīvu dzīvnieku un inkubējamu olu sūtī-

[1] OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.

▼B

jumiem, ir jāpapildina ar īpašām prasībām. Attiecīgi jāgroza Direktīva 64/432/EEK, Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīva 72/462/EEK par sanitārās un veterinārās ekspertīzes jautājumiem, importējot liellopus, cūkas un svaigu gaļu no trešām valstīm ([1]), un Padomes 1990. gada 15. oktobra Direktīva 90/539/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar mājputniem un inkubējamām olām, kā arī to importu no trešām valstīm ([2]).

(26) Šīs regulas pieņemšana nedrīkst skart Somijai un Zviedrijai piešķirtās papildu garantijas, tām pievienojoties Kopienai, un kas apstiprinātas ar Komisijas Lēmumu 94/968/EK ([3]), 95/50/EK ([4]), 95/160/EK ([5]), 95/161/EK ([6]), 95/168/EK ([7]) un Padomes Lēmumu 95/409/EK ([8]), 95/410/EK ([9]) un 95/411/EK ([10]). Šajā regulā ir jāparedz procedūra garantiju piešķiršanai pārejas laikā katrai dalībvalstij, kuras apstiprinātā valsts kontroles programma ietver stingrākas prasības nekā Kopienas obligātās prasības attiecībā uz salmonellu. Testējot dzīvus dzīvniekus un inkubējamas olas tirdzniecībā ar šādu dalībvalsti, iegūtiem rezultātiem jāatbilst valsts kontroles programmā noteiktajiem kritērijiem. Turpmākajos Kopienas tiesību aktos par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu higiēnas normām jāparedz līdzīga procedūra saistībā ar gaļu un pārtikas olām.

(27) Trešām valstīm, kas eksportē preces uz Kopienu, ir jāievieš līdzvērtīgi zoonožu kontroles pasākumi reizē ar šādu pasākumu ieviešanu Kopienā.

(28) Kas attiecas uz salmonellas kontroli, pieejamā informācija norāda uz to, ka mājputnu produkti ir galvenais cilvēku salmonelozes avots. Tādēļ minēto produktu ražošanā ir jāizmanto kontroles pasākumi, šādi paplašinot saskaņā ar Direktīvu 92/117/EEK ieviesto pasākumu piemērošanu. Pārtikas olu ražošanā ir svarīgi noteikt īpašus pasākumus sakarā ar tādu produktu laišanu tirgū, kuru izcelsme ir no saimēm, kas nav testētas attiecībā uz to, ka tās nav salmonellas skartas. Ja tā ir mājputnu gaļa, ir jāpanāk, lai tirgū laistā mājputnu gaļa ir pietiekami droša, ka tā nav salmonellas skarta. Lai ļautu pārtikas nozares uzņēmējiem pielāgoties paredzētajiem pasākumiem, kurus var turpmāk precizēt, galvenokārt pamatojoties uz zinātnieku veikto riska novērtējumu, ir jāparedz pārejas laiks.

(29) Ir jāizraugās valsts un Kopienas references laboratorijas, kas sniedz padomus un palīdzību jautājumos, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā.

(30) Lai nodrošinātu šīs regulas vienādu piemērošanu, ir jāparedz revīziju un pārbaužu veikšana Kopienā saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem šajā jomā.

([1]) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).
([2]) OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.
([3]) OV L 371, 31.12.1994., 36. lpp.
([4]) OV L 53, 9.3.1995., 31. lpp.
([5]) OV L 105, 9.5.1995., 40. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 97/278/EK (OV L 110, 26.4.1997., 77. lpp.).
([6]) OV L 105, 9.6.1995., 44. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 97/278/EK.
([7]) OV L 109, 16.5.1995., 44. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 97/278/EK.
([8]) OV L 243, 11.10.1995., 21. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 98/227/EK (OV L 87, 21.3.1998., 14. lpp.).
([9]) OV L 243, 11.10.1995., 25. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 98/227/EK.
([10]) OV L 243, 11.10.1995., 29. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 98/227/EK.

▼B

(31) Ir jāizstrādā attiecīgās procedūras dažu šīs regulas noteikumu grozīšanai, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, kā arī īstenošanas un pārejas posma pasākumu ieviešanai.

(32) Lai ievērotu zinātnes un tehnikas attīstību, ir jānodrošina cieša un efektīva sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā komitejā, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, kurā izklāstīti vispārējie tiesību aktu principi un prasības attiecībā uz pārtiku, ar ko izveidota Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde un noteiktas procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ([1]).

(33) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi ir jāievieš saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK par Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas procedūrām ([2]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt, ka tiek veikti pienācīgi un iedarbīgi pasākumi salmonellas un citu zoonozes izraisītāju noteikšanai un kontrolei visos atbilstošos ražošanas, pārstrādes un realizācijas posmos, jo īpaši primārās ražošanas līmenī, kā arī barībā, lai ierobežotu to izplatību un sabiedrības veselības riska faktorus.

2. Šī regula attiecas uz:

a) uzdevumu noteikšanu ar mērķi samazināt dažu zoonožu izplatību dzīvnieku populācijās;

   i) primārās ražošanas līmenī un

   ii) citos pārtikas aprites posmos, kā arī pārtikā un dzīvnieku barībā, ja tas ir nepieciešams attiecīgās zoonozes vai zoonozes izraisītāja gadījumā;

b) īpašu kontroles programmu apstiprināšanu, ko izstrādājušas dalībvalstis un pārtikas un barības nozares uzņēmēji;

c) īpašu noteikumu pieņemšanu, kuri skar dažus kontroles paņēmienus, ko izmanto, lai samazinātu zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatību;

d) tādu noteikumu pieņemšanu, kas skar Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dažiem dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā arī to importu no trešām valstīm.

3. Šī regula neattiecas uz primāro ražošanu, kas:

a) paredzēta pašu vajadzību nodrošināšanai vai

b) paredz, ka ražotājs nelielā daudzumā pats piegādā pamatproduktus galapatērētājam vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas tieši piegādā pamatproduktus galapatērētājam.

4. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem pieņem noteikumus, kas reglamentē 3. punkta b) apakšpunktā minētās darbības. Šādas valsts tiesību normas nodrošina šīs regulas mērķu īstenošanu.

5. Šo regulu piemēro, neierobežojot īpašos Kopienas noteikumus par dzīvnieku veselību, dzīvnieku ēdināšanu, pārtikas higiēnu, cilvēku

([1]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

lipīgām slimībām, drošību un veselības aizsardzību darbā, gēnu inženieriju un transmisīvo sūkļveida encefalopātiju.

2. pants

Definīcijas

Regulā ir spēkā šādas definīcijas:

1. Regulā (EK) Nr. 178/2002 noteiktās definīcijas;

2. Direktīvā 2003/99/EK noteiktās definīcijas un

3. vēl šādas definīcijas:

a) *"ganāmpulks"* ir saimniecībā turēts dzīvnieks vai dzīvnieku kopa, kas uzskatāma par epidemioloģisku vienību, un

b) *"saime"* ir visi vienā telpā vai aplokā turēti mājputni, kam ir vienāds veselības stāvoklis un kas ir atsevišķa epidemioloģiska vienība; ja mājputnus tur telpās, tajā ietilpst visi putni, kas ir vienā gaisa telpā.

3. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts saistībā ar šīs regulas mērķiem izraugās kompetento iestādi vai kompetentās iestādes un paziņo par tām Komisijai. Ja dalībvalsts ir izraudzījusies vairākas kompetentās iestādes, tā:

a) paziņo Komisijai, kura no kompetentajām iestādēm darbojas kā kontaktpunkts sakariem ar Komisiju, un

b) nodrošina kompetento iestāžu sadarbību, lai garantētu pienācīgu šīs regulas prasību īstenošanu.

2. Kompetento iestāžu vai iestāžu pienākums konkrēti ir:

a) izstrādāt 5. panta 1. punktā paredzētās programmas un sagatavot vajadzīgos grozījumus, galvenokārt pamatojoties uz iegūtiem datiem un rezultātiem;

b) vākt datus, kas vajadzīgi, lai izvērtētu izmantotos paņēmienus un iegūtos datus, īstenojot 5. pantā paredzētās valsts kontroles programmas, un katru gadu Komisijai iesniegt šos datus un rezultātus, kā arī jebkuru veikto apsekojumu rezultātus, ievērojot Direktīvas 2003/99/EK 9. panta 1. punktā izklāstītos noteikumus;

c) veikt regulāras pārbaudes pārtikas uzņēmumu un, ja vajag, barības ražotņu telpās, lai pārliecinātos par to atbilstību šai regulai.

II NODAĻA

KOPIENAS UZDEVUMI

4. pants

Kopienas uzdevumi zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatības samazināšanā

1. Ir noteikti Kopienas uzdevumi sakarā ar I pielikuma 1. slejā minēto zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatības samazināšanu dzīvnieku populācijās, kuras minētas I pielikuma 2. slejā, jo īpaši ņemot vērā:

a) valstu noteikto pasākumu īstenošanā iegūto pieredzi un

▼B

b) Komisijai vai Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei saskaņā ar spēkā esošajām Kopienas prasībām nosūtīto informāciju, kas jo īpaši attiecas uz Direktīvā 2003/99/EK un jo īpaši tās 5. pantā paredzēto informāciju.

Uzdevumus un visus attiecīgos grozījumus nosaka saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētie uzdevumi paredz vismaz:

a) skaitliski noteikt:

i) to epidemioloģisko vienību maksimālo īpatsvaru procentos, kas joprojām ir pozitīvas, un/vai

ii) to epidemioloģisko vienību skaita minimālo procentuālo samazināšanos, kas joprojām ir pozitīvas;

b) norādīt maksimālo termiņu, līdz kuram ir jāizpilda noteiktais uzdevums;

c) raksturot a) apakšpunktā minētās epidemioloģiskās vienības;

d) noteikt vajadzīgās testu shēmas, kas ļauj pārliecināties par uzdevuma izpildi, un

e) vajadzības gadījumā noteikt sabiedrības veselībai bīstamus serotipus vai citus I pielikuma 1. slejā minēto zoonožu vai zoonozes izraisītāju apakštipus, ņemot vērā 6. punkta c) apakšpunktā uzskaitītos vispārējos kritērijus un visus īpašos kritērijus, kas noteikti III pielikumā.

3. Kopienas uzdevumus pirmoreiz nosaka pirms I pielikuma 4. slejā norādītās dienas.

4. a) Nosakot katru Kopienas uzdevumu, Komisija veic paredzamo izmaksu un priekšrocību analīzi. Šī analīze konkrēti pamatojas uz 6. punkta c) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem. Dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz Komisijai jebkuru palīdzību, kas tai nepieciešama analīzes sagatavošanai.

b) Pirms ierosināt kādu Kopienas uzdevumu, Komisija 14. panta 1. punktā minētajā komitejā apspriež ar dalībvalstīm veiktās analīzes rezultātus.

c) Pamatojoties uz analīzes rezultātiem un pēc apspriešanās ar dalībvalstīm, Komisija attiecīgi ierosina Kopienas uzdevumus.

5. Atkāpjoties no 2. punkta e) apakšpunkta un 4. punkta, pārejas laikā mājputniem tomēr piemēro šādus noteikumus.

Kopienas uzdevums, kas noteikts attiecībā uz *Gallus gallus* vaislas saimēm šajā pārejas laikā, skar piecus visplašāk izplatītos salmonellas serotipus, kuri cilvēkos izraisa salmonelozi, ko var identificēt, pamatojoties uz savāktajiem EK uzraudzības sistēmu datiem. Kopienas uzdevumi, kas pārejas laikā noteikti attiecībā uz dējējvistām, broileriem un tītariem, skar *Salmonella enteritidis* un *Salmonella typhimurium*. Tomēr vajadzības gadījumā šos uzdevumus var attiecināt arī uz citiem serotipiem saistībā ar rezultātiem, kas iegūti veicot analīzi saskaņā ar 4. punktu.

Pārejas laiku piemēro visiem Kopienas uzdevumiem, kuru mērķis ir ierobežot salmonellas izplatību mājputnos. Tas katrā gadījumā ilgst trīs gadus un sākas I pielikuma 5. slejā norādītajā dienā.

6. a) Grozot I pielikumu b) apakšpunktā uzskaitītajos gadījumos saskaņā ar 14. panta 2. punktā noteikto procedūru, jo īpaši ņem vērā c) apakšpunktā minētos kritērijus.

b) Kopienas uzdevumu piemērošanas nosacījumus var grozīt, izdarot grozījumus I pielikumā – papildinot, svītrojot vai aizstājot:

i) zoonožu vai zoonozes izraisītājus;

ii) pārtikas aprites posmus un/vai

▼B

iii) attiecīgās dzīvnieku populācijas.

c) Pirms grozīt I pielikumu, ņem vērā šādus kritērijus, kas raksturo attiecīgo zoonozi vai zoonozes izraisītāju:

i) to sastopamību dzīvnieku un cilvēku populācijās, barībā un pārtikā;

ii) iedarbības uz cilvēku veselību nopietnību;

iii) ekonomisko kaitējumu dzīvnieku un cilvēku veselības aprūpei un barības un pārtikas uzņēmumiem;

iv) epidemioloģiskās izmaiņas dzīvnieku un cilvēku populācijās, barībā un pārtikā;

v) zinātnes atziņas;

vi) tehnikas attīstību, jo īpaši sakarā ar iespējamo kontroles paņēmienu pieejamību, un

vii) prasības un tendences saistībā ar vairošanās shēmām un ražošanas metodēm.

7. Grozījumus vai papildinājumus III pielikumā var izdarīt saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

8. Komisija pārbauda Kopienas uzdevumu izpildi un ņem šo pārbaudi vērā, ierosinot jaunus uzdevumus.

9. Pasākumi, kuru mērķis ir samazināt I pielikumā minēto zoonožu un zoonozes izraisītāju izplatību, jāīsteno saskaņā ar šo regulu un pārējiem noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši tai.

III NODAĻA

KONTROLES PROGRAMMAS

5. pants

Valsts kontroles programmas

1. Lai izpildītu 4. pantā paredzētos Kopienas uzdevumus, dalībvalstis nosaka valsts kontroles programmu attiecībā uz katru I pielikumā minēto zoonozi un zoonozes izraisītāju. Kontroles valsts programmās ņem vērā zoonožu ģeogrāfisko izplatību katrā dalībvalstī un finansiālās sekas, kas rodas primārajiem ražotājiem un barības un pārtikas nozares uzņēmējiem pēc efektīvu kontroles pasākumu ieviešanas.

2. Valsts kontroles programmas ilgst bez pārtraukumiem vismaz trīs gadus pēc kārtas.

3. Valsts kontroles programmās:

a) iekļauti noteikumi zoonožu un zoonozes izraisītāju noteikšanai saskaņā ar II pielikumā izklāstītajām prasībām un obligātajiem paraugu ņemšanas nosacījumiem;

b) noteikti kompetento iestāžu un pārtikas un barības nozares uzņēmēju pienākumi;

c) paredzēti kontroles pasākumi, kas jāveic pēc zoonožu un zoonozes izraisītāju noteikšanas, jo īpaši lai aizsargātu sabiedrības veselību, tajā skaitā II pielikumā minētos īpašos pasākumus;

d) paredzēta programmu izpildes izvērtēšana un pārskatīšana saskaņā ar tajās iekļautajiem noteikumiem, jo īpaši pamatojoties uz rezultātiem, kas iegūti, nosakot zoonozes un zoonozes izraisītājus.

4. Valsts kontroles programmas aptver vismaz šādus pārtikas aprites posmus:

a) barības ražošanu;

▼B

b) dzīvnieku primāro ražošanu;

c) dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu pārstrādi un izgatavošanu.

5. Vajadzības gadījumā valsts kontroles programmās iekļauj noteikumus, kas skar testu metodes un kritērijus, pēc kuriem vērtē rezultātus, kas iegūti, pārbaudot dzīvnieku un inkubējamu olu sūtījumus valsts teritorijā, kā to paredz II pielikuma A daļā noteiktās oficiālās pārbaudes.

6. Prasības un obligātos paraugu ņemšanas nosacījumus, kas iekļauti II pielikumā, var grozīt, pielāgot vai papildināt saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru, īpaši ņemot vērā 4. panta 6. punkta c) apakšpunktā norādītos kritērijus.

7. Sešu mēnešu laikā pēc Kopienas uzdevumu noteikšanas saskaņā ar 4. pantu dalībvalstis iesniedz savas valsts kontroles programmas Komisijai un nosaka īstenojamos pasākumus.

▼M2

Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju, ja valsts kontroles programmu iesniegšanas diena citām dalībvalstīm jau ir pagājusi, iesniegšanas diena ir pievienošanās diena.

▼B

6. pants

Valsts kontroles programmu apstiprināšana

1. Pēc tam, kad dalībvalsts ir iesniegusi valsts kontroles programmu saskaņā ar 5. pantu, Komisijas rīcībā ir divu mēnešu laiks, kurā tā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt jebkuru turpmāku atbilstošu informāciju saistībā ar programmu. Dalībvalsts šo papildu informāciju nodrošina divu mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Komisija divu mēnešu laikā pēc papildu informācijas saņemšanas vai, ja papildu informācija nav pieprasīta, sešu mēnešu laikā pēc kontroles programmas iesniegšanas nosaka tās atbilstību attiecīgajiem noteikumiem un jo īpaši šai regulai.

2. Komisijai nosakot valsts kontroles programmas atbilstību prasībām, vai pēc iesniedzējas dalībvalsts pieprasījuma, programmu nekavējoties izvērtē, lai tās apstiprinātu saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Jāapstiprina grozījumi programmai, kas iepriekš apstiprināta saskaņā ar 2. punktu, ievērojot 14. panta 2. punktā minēto procedūru un ņemot vērā mainījušos apstākļus attiecīgajā dalībvalstī, jo īpaši pamatojoties uz 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētajiem rezultātiem.

7. pants

Pārtikas un barības nozares uzņēmēju izstrādātas kontroles programmas

1. Pārtikas un barības nozares uzņēmēji vai organizācijas, kas pārstāv šos uzņēmējus, var izstrādāt kontroles programmas, kuras, ciktāl iespējams, aptver visus ražošanas, pārstrādes un realizācijas posmus.

2. Ja viņi vēlas iekļaut savu kontroles programmu valsts kontroles programmā, pārtikas un barības nozares uzņēmēji vai tos pārstāvošas organizācijas iesniedz savas kontroles programmas, kā arī to grozījumus apstiprināšanai kompetentajā iestādē dalībvalstī, kurā tie atrodas. Ja attiecīgās darbības risinās vairākās dalībvalstīs, programmas apstiprina atsevišķi katra dalībvalsts.

3. Kompetentā iestāde var apstiprināt saskaņā ar 2. punktu iesniegtās kontroles programmas tikai tad, ja tā ir pārliecinājusies, ka kontroles

▼B

programmas atbilst II pielikumā noteiktajām prasībām un attiecīgai valsts kontroles programmai.

4. Dalībvalstis atjaunina apstiprināto kontroles programmu sarakstus, kuras iesnieguši pārtikas un barības nozares uzņēmēji vai tos pārstāvošas organizācijas. Šiem sarakstiem jābūt pieejamiem Komisijai pēc tās pieprasījuma.

5. Pārtikas un barības nozares uzņēmēji vai tos pārstāvošas organizācijas regulāri paziņo savu kontroles programmu rezultātus kompetentajām iestādēm.

IV NODAĻA

KONTROLES METODES

8. pants

Īpašas kontroles metodes

1. Pēc Komisijas ierosinājuma vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma, un ievērojot 14. panta 2. punktā minēto procedūru:

a) var pieņemt lēmumu, ka dzīvnieku primārās ražošanas posmā vai citos pārtikas aprites posmos drīkst izmantot vai ir jāizmanto īpašas kontroles metodes, lai samazinātu zoonožu vai zoonozes izraisītāju izplatību;

b) var pieņemt noteikumus, kas attiecas uz a) apakšpunktā minēto metožu izmantošanas nosacījumiem;

c) var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz vajadzīgiem dokumentiem un procedūrām, kā arī noteikt obligātās prasības a) apakšpunktā minētajām metodēm; un

d) var pieņemt lēmumu svītrot dažas īpašas kontroles metodes no kontroles programmām.

2. Regulas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie noteikumi neattiecas uz metodēm, kurās izmanto vielas un paņēmienus, kas atrunāti Kopienas tiesību aktos par dzīvnieku uzturu, pārtikas piedevām vai veterinārajām zālēm.

V NODAĻA

TIRDZNIECĪBA

9. pants

Kopienas iekšējā tirdzniecība

1. Vēlākais pēc I pielikuma 5. slejā minētās dienas, pirms jebkuru dzīvu dzīvnieku vai inkubējamu olu nosūtīšanas no pārtikas izcelsmes uzņēmuma, testē izcelsmes saimes un ganāmpulkus, kuros ir 2. slejā uzskaitīto sugu dzīvnieki, attiecībā uz 1. slejā minētās zoonozes un zoonozes izraisītājiem. Testa datumu un rezultātus ieraksta attiecīgajā veterinārajā sertifikātā, kas izsniegts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

2. Galamērķa dalībvalstij saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru var atļaut pārejas laikā pieprasīt, lai attiecīgajā veterinārajā sertifikātā norādītie testu rezultāti, kas attiecas uz nosūtītājā dalībvalstī testētiem dzīvnieku un inkubējamu olu sūtījumiem, atbilstu tādiem pašiem kritērijiem attiecībā uz salmonellas infekciju, kā kritēriji, kuri noteikti saskaņā ar 5. panta 5. punktu tās apstiprinātajā kontroles valsts programmā sūtījumiem tās teritorijā.

Šo atļauju var atsaukt, ievērojot tādu pašu procedūru.

▼B

3. Tos īpašos pasākumus saistībā ar salmonellu, ko piemēroja dzīvu dzīvnieku sūtījumiem uz Somiju un Zviedriju pirms šīs regulas stāšanās spēkā, piemēro arī turpmāk tāpat, kā tad, ja ir saņemta atļauja saskaņā ar 2. punktu.

4. Neskarot 5. panta 6. punktu, īpašos nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis nosaka 5. panta 5. punktā un šā panta 2. punktā minētos kritērijus, var noteikt saskaņā ar procedūru, kas minēta 14. panta 2. punktā.

10. pants

Imports no trešām valstīm

1. Pēc regulas 1. pielikuma 5. slejā minētās dienas trešo valstu iekļaušana vai saglabāšana Kopienas tiesību aktos attiecīgai sugai vai kategorijai paredzētajos sarakstos, no kurām dalībvalstīm atļauts importēt šajā regulā minētos dzīvniekus vai inkubējamas olas, ir atkarīga no tā, vai ieinteresētā trešā valsts ir iesniegusi Komisijai programmu, kas ir līdzvērtīga 5. pantā paredzētajai programmai un apstiprināta saskaņā ar šo pantu. Programmā precīzi norāda, kādas garantijas šī valsts piedāvā attiecībā uz zoonožu un zoonozes izraisītāju pārbaudēm un kontroli. Šīm garantijām jābūt vismaz līdzvērtīgām šajā regulā paredzētajām garantijām. Komisijas Pārtikas un veterinārais birojs tieši iesaistās uzraudzībā, lai pārliecinātos, ka trešās valstīs ir līdzvērtīgas kontroles programmas.

2. Šīs programmas apstiprina saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru, ja ir objektīvi pierādījumi, ka šajā programmā paredzētie pasākumi atbilst attiecīgajām prasībām, kas piemērojamas saskaņā ar Kopienas noteikumiem. Ievērojot minēto procedūru, var atļaut alternatīvas garantijas, kas atšķiras no šajā regulā paredzētajām garantijām, ja vien tās nav izdevīgākas par tām, ko piemēro Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

3. Regulas 5. panta 7. punktā un 6. panta 1. punktā noteiktie programmu iesniegšanas un apstiprināšanas termiņi attiecas uz trešām valstīm, ar kurām notiek pastāvīga tirdzniecība. Regulas 6. pantā paredzētie termiņi attiecas uz trešām valstīm, ar kurām tirdzniecības attiecības vēl tikai veidojas vai tiek atjaunotas.

4. Pirms dzīvu dzīvnieku vai inkubējamu olu nosūtīšanas no pārtikas izcelsmes uzņēmuma, testē izcelsmes saimes un ganāmpulkus, kuros ir I pielikuma 2. slejā uzskaitīto sugu dzīvnieki. Saimēs un ganāmpulkos testē I pielikuma 1. slejā minēto zoonožu un zoonozes izraisītāju klātbūtni vai, ja tas nepieciešams, lai noteiktu 1. punktā noteiktās līdzvērtīgās garantijas, šo zoonožu vai zoonozes izraisītājus var noteikt saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru. Testa datumu un rezultātus ieraksta attiecīgajā ievešanas atļaujā, izmantojot Kopienas tiesību aktos noteikto paraugu, kurā izdarīti attiecīgie grozījumi.

5. Ievērojot 14. panta 2. punktā minēto procedūru, galamērķa dalībvalstīm var atļaut pārejas laikā pieprasīt, lai 4. punktā minēto testu rezultāti atbilstu attiecīgās valsts programmas kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar 5. panta 5. punktu. Ievērojot 14. panta 2. punktā minēto procedūru, šo atļauju var atsaukt un, neskarot 5. panta 6. punktu, noteikt īpašus nosacījumus šādiem kritērijiem.

6. Trešo valstu iekļaušana vai saglabāšana Kopienas tiesību aktos attiecīgai produktu kategorijai paredzētajos sarakstos, no kurām dalībvalstīm atļauts importēt šajā regulā minētos produktus, ir atkarīga no tā, vai ieinteresētā trešā valsts ir iesniegusi Komisijai garantijas, kas ir līdzvērtīgas šajā regulā paredzētajām garantijām.

▼B

VI NODAĻA

LABORATORIJAS

11. pants

References laboratorijas

1. Kopienas references laboratorijas I pielikuma 1. slejā uzskaitīto zoonožu un zoonozes izraisītāju analīzei un testēšanai izraugās saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Kopienas references laboratoriju pienākumus un uzdevumus, jo īpaši saistībā ar šo laboratoriju un valstu references laboratoriju darbības koordinēšanu, nosaka saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Dalībvalstis izraugās valsts references laboratorijas I pielikuma 1. slejā minēto zoonožu un zoonozes izraisītāju analīzei un testēšanai. Tās paziņo izraudzīto laboratoriju nosaukumu un adresi Komisijai.

4. Dažus valstu references laboratoriju pienākumus un uzdevumus, jo īpaši saistībā ar šo laboratoriju un attiecīgo saskaņā ar 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu izraudzīto laboratoriju darbības koordinēšanu dalībvalstīs, nosaka saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

12. pants

Laboratoriju apstiprināšana, kvalitātes prasības un apstiprinātās testu metodes

1. Laboratorijas, kas piedalās kontroles programmās saskaņā ar 5. un 7. pantu un kuru uzdevums ir analizēt paraugus, lai testētu I pielikuma 1. slejā minētās zoonozes un zoonozes izraisītāju klātbūtni:

a) izraugās kompetentā iestāde un

b) piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kas vēlākais 24 mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā vai 24 mēnešu laikā pēc jaunu zoonožu vai zoonozes izraisītāju iekļaušanas I pielikuma 1. slejā atbilst pašreizējā EN/ISO standarta prasībām.

2. Laboratorijas regulāri piedalās kopīgos testos, ko organizē vai koordinē valsts references laboratorija.

3. Testējot I pielikuma 1. slejā minēto zoonožu un zoonozes izraisītāju klātbūtni, kā standartmetodes izmanto starptautisko standartizācijas organizāciju ieteiktās metodes un protokolus.

Drīkst izmantot arī citas metodes, ja tās ir apstiprinātas saskaņā ar starptautiski atzītiem noteikumiem un nodrošina līdzvērtīgus rezultātus, salīdzinot ar attiecīgajām standartmetodēm.

Vajadzības gadījumā citas testu metodes var apstiprināt saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

VII NODAĻA

ĪSTENOŠANA

13. pants

Īstenošanas un pārejas posma pasākumi

Pienācīgus īstenošanas vai pārejas posma pasākumus, tajā skaitā vajadzīgos veterināro sertifikātu grozījumus, var ieviest saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

14. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 178/2002 (turpmāk tekstā – "Komiteja").

2. Ja izmanto atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

15. pants

Apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi

Komisija apspriežas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi visos jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula un kas var ievērojami ietekmēt sabiedrības veselību, jo īpaši pirms Kopienas uzdevumu ierosināšanas saskaņā ar 4. pantu vai īpašu kontroles paņēmienu ierosināšanas saskaņā ar 8. pantu.

16. pants

Ziņojums par finansēšanas kārtību

1. Trīs gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu.

2. Šajā ziņojumā norāda:

a) kāda ir pastāvošā kārtība Kopienas un dalībvalstu līmenī, finansējot zoonožu un zoonozes izraisītāju kontroles pasākumus, un

b) kā šī kārtība ietekmē minēto pasākumu efektivitāti.

3. Vajadzības gadījumā Komisija ziņojumam pievieno nepieciešamos priekšlikumus.

4. Dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz Komisijai jebkuru palīdzību, kas tai nepieciešama ziņojuma sagatavošanai.

VIII NODAĻA

VISPĀRĒJIE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Kopienas uzraudzība

1. Komisijas eksperti veic pārbaudes uz vietas, sadarbojoties ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu, saskaņā ar tiem pieņemto normatīvu, kā arī jebkuru aizsardzības pasākumu vienādu piemērošanu. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaudes, sniedz ekspertiem visu nepieciešamo palīdzību, viņiem pildot savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par pārbaužu rezultātiem.

2. Šā panta īstenošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas reglamentē sadarbību ar attiecīgo valstu kompetentajām iestādēm, pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā noteikto procedūru.

▼B

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Pēc regulas spēkā stāšanās, tās piemērošanu uzsāk pēc sešiem mēnešiem.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Zoonožu un zoonozes īpašie izraisītāji, attiecībā uz kuriem saskaņā ar 4. pantu ir jānosaka Kopienas uzdevumi, lai samazinātu to izplatību

1. Zoonoze vai zoonozes izraisītājs	2. Dzīvnieku populācija	3. Pārtikas aprites posms	4. Diena, līdz kurai jānosaka uzdevums (*)	5. Diena, no kuras jāsāk veikt testi
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	*Gallus gallus* vaislas saimes	Primārā ražošana	►**M1** 18 mēnešus pēc šās regulas spēkā stāšanās dienas ◄	Pēc 18 mēnešiem pēc dienas, kas minēta 4. slejā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Dējējvistas	Primārā ražošana	Pēc 24 mēnešiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas	Pēc 18 mēnešiem pēc dienas, kas minēta 4. slejā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Broileri	Primārā ražošana	Pēc 36 mēnešiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas	Pēc 18 mēnešiem pēc dienas, kas minēta 4. slejā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Tītari	Primārā ražošana	Pēc 48 mēnešiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas	Pēc 18 mēnešiem pēc dienas, kas minēta 4. slejā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Kaujamcūku ganāmpulki	Kaušana	Pēc 48 mēnešiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas	Pēc 18 mēnešiem pēc dienas, kas minēta 4. slejā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Vaislas cūku ganāmpulki	Primārā ražošana	Pēc 60 mēnešiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas	Pēc 18 mēnešiem pēc dienas, kas minēta 4. slejā

(*) Šie dati pamatojas uz pieņēmumu, ka vismaz sešus mēnešus pirms uzdevuma noteikšanas ir pieejami salīdzināmi dati par izplatību. Ja šādi dati nav pieejami, attiecīgi pārceļ uzdevuma noteikšanas dienu.

▼B

II PIELIKUMS

I PIELIKUMĀ UZSKAITĪTO ZOONOŽU UN ZOONOZES IZRAISĪTĀJU KONTROLE

A. **Vispārējās prasības valsts kontroles programmām**

Programmā jāņem vērā konkrētās zoonozes un/vai zoonozes izraisītāja īpatnības un īpašie apstākļi dalībvalstī. Tajā:

a) jānosaka programmas mērķis atkarībā no konkrētās zoonozes vai zoonozes izraisītāja nozīmīguma;

b) jānodrošina obligātās paraugu ņemšanas prasības, kas noteiktas B daļā;

c) ja vajag, jānodrošina atbilstība īpašām prasībām, kas noteiktas C līdz E daļā, un

d) jāiekļauj tālāk uzskaitītie punkti.

1. *Vispārējie dati*

1.1. Konkrētās zoonozes vai zoonozes izraisītāja sastopamība dalībvalstī, īpaši minot iegūtos rezultātus, veicot uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2003/99/EK 4. pantu.

1.2. Ģeogrāfiskais apgabals vai, ja nepieciešams, epidemioloģiskās vienības, kurās īsteno šo programmu.

1.3. Attiecīgo kompetento iestāžu struktūra un organizācija.

1.4. Apstiprinātās laboratorijās, kurās veic programmas laikā savākto paraugu analīzi.

1.5. Metodes, ko izmanto zoonozes vai zoonozes izraisītāja izpētei.

1.6. Barības, saimes un/vai ganāmpulku oficiālās pārbaudes (iekļaujot paraugu ņemšanas shēmas).

1.7. Oficiālās pārbaudes (iekļaujot paraugu ņemšanas shēmas) pārējos pārtikas aprites posmos.

1.8. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi, kas skar dzīvniekus vai produktus, kuros konstatētas zoonožu vai zoonozes izraisītāji, jo īpaši ar mērķi aizsargāt sabiedrības veselību, kā arī jebkuri profilakses pasākumi, piemēram, vakcinācija.

1.9. Attiecīgie valsts tiesību akti, iekļaujot visus valsts tiesību aktus, kas attiecas uz 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajām darbībām.

1.10. Finansiālā palīdzība, ko saņem pārtikas un barības nozares uzņēmumi sakarā ar valsts kontroles programmu.

2. *Dati par pārtikas un dzīvnieku barības uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī programma*

2.1. Konkrētas sugas dzīvnieku un to produktu ražošanas struktūra.

2.2. Barības ražošanas struktūra.

2.3. Attiecīgie labas prakses norādījumi vai citas metodiskas norādes (obligātas vai neobligātas) lopkopības nozarē, kas vismaz nosaka:

— higiēnas pārzināšanu saimniecībās,

— profilakses pasākumus, lai nepieļautu inficēšanos ar dzīvnieku, dzīvnieku barības, dzeramā ūdens, saimniecībās strādājošo starpniecību, un

— higiēnas nosacījumus, pārvedot dzīvniekus uz saimniecībām un no tām.

2.4. Saimniecību periodiskā veterinārā uzraudzība.

2.5. Saimniecību reģistrācija.

2.6. Saimniecību lietvedība.

2.7. Dzīvnieku sūtījumu pavaddokumenti.

2.8. Citi vajadzīgie pasākumi, kas ļauj izsekot dzīvnieku apritei.

▼B

B. **Obligātās paraugu ņemšanas prasības**

1. Pārtikas nozares uzņēmējiem pēc attiecīgās 5. pantā minētās kontroles programmas apstiprināšanas ir jānodrošina paraugu ņemšana un tests attiecībā uz I pielikuma 1. slejā minētajām zoonozēm un zoonozes izraisītājiem, ievērojot obligātās paraugu ņemšanas prasības, kas norādītas šajā tabulā.

1. Zoonoze vai zoonozes izraisītājs	2. Dzīvnieku populācija	3. Ražošanas posmi, kuros jāveic paraugu ņemšana
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	*Gallus gallus* vaislas saimes:	
	— cāļu saimes	— diennakti veci cāļi — četras nedēļas veci putni — divas nedēļas pirms olu dēšanas laika vai pirms pārvietošanas uz olu dēšanas vienību
	— pieaugušo vaislas putnu saimes	— ik pēc divām nedēļām dēšanas laikā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Dējējvistas:	
	— cāļu saimes	— diennakti veci cāļi — jaunvistiņas divas nedēļas pirms olu dēšanas laika vai pirms pārvietošanas uz olu dēšanas vienību
	— dējējvistu saimes	— ik pēc 15 nedēļām dēšanas laikā
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Broileri	— putni pirms kaušanas (*)
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Tītari	— putni pirms kaušanas (*)
Visi salmonellas serotipi, kas ir bīstami sabiedrības veselībai	Cūku ganāmpulki: — vaislas cūkas — kaujamcūkas	— dzīvnieki pirms kaušanas vai kautliemeņi lopkautuvē — dzīvnieki pirms kaušanas vai kautliemeņi lopkautuvē

(*) Paraugu analīzes rezultātiem jābūt zināmiem vēl pirms dzīvnieku nosūtīšanas uz lopkautuvi.

2. Prasības, kas noteiktas 1. punktā, neskar Kopienas tiesību aktu prasības attiecībā uz pirmskaušanas apskati.

3. Analīžu rezultāti ir jāprotokolē, vienlaikus norādot šādu informāciju:

   a) parauga ņemšanas datumu un vietu, kā arī

   b) saimes/ganāmpulka identifikācijas zīmi.

4. Imunoloģiskos testus drīkst veikt tikai vakcinētiem dzīvniekiem, ja ir pierādīts, ka izmantotā vakcīna neietekmē testa rezultātus.

C. **Īpašas prasības vaislas** *Gallus gallus* **saimēm**

1. Pasākumi, kas minēti 3. līdz 5. punktā, ir jāveic ikreiz, ja tajos paraugos no vaislas *Gallus gallus* saimēm, kuri paņemti 2. punktā minētajos apstākļos un pārbaudīti saskaņā ar B daļu, atklāj *Salmonella enteritidis* vai *Salmonella typhimurium*.

▼B

2. a) Ja kompetentā iestāde ir apstiprinājusi analīzes metodi, ar ko pārbauda paraugus, kas iegūti saskaņā ar B daļu, tā var pieprasīt veikt 3. līdz 5. punktā minētos pasākumus, ja šāda analīze liecina par *Salmonella enteritidis* vai *Salmonella typhimurium* klātbūtni;

   b) pretējā gadījumā 3. līdz 5. punktā minētie pasākumi ir jāveic ikreiz, kad kompetentā iestāde apstiprina aizdomas par *Salmonella enteritidis* vai *Salmonella typhimurium* klātbūtni, pamatojoties uz paraugu analīzi, kas veikta saskaņā ar B daļu.

3. Neinkubētas olas no saimes ir jāiznīcina.

   Lai gan šādas olas var izmantot cilvēku pārtikā, ja to apstrāde nodrošina *Salmonella enteritidis* un *Salmonella typhimurium* iznīcināšanu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu.

4. Visi saimes putni, to skaitā diennakti veci cāļi, jāizkauj vai jāiznīcina, lai pēc iespējas samazinātu salmonellas izplatības risku. Kaušanu veic saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu. Produktus, kas iegūti no šiem putniem, drīkst laist tirgū izmantošanai cilvēku pārtikā saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu un pielikuma E daļu, ja tā ir piemērojama. Ja šādi produkti nav paredzēti cilvēku pārtikai, tie jāizmanto vai jāiznīcina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, kurā izklāstītas veselības prasības dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā ([1]).

5. Ja inkubatorā vēl atrodas inkubējamas olas no saimēm, kas inficētas ar *Salmonella enteritidis* vai *Salmonella typhimurium*, tās jāiznīcina vai jāapstrādā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

D. **Īpašas prasības dējējvistu saimēm**

1. Pēc 72 mēnešiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā olas (pārtikas olas) drīkst izmantot tiešam patēriņam cilvēku pārtikā tikai tad, ja tās nāk no komerciālām dējējvistu saimēm, uz kuriem attiecas valsts programma, kas izstrādāta saskaņā ar 5. pantu, un neattiecas nekādi oficiāli ierobežojumi.

2. Olas, kas iegūtas no inficētiem saimēm vai no saimēm ar nezināmu sanitāro stāvokli, attiecībā par kurām ir aizdomas, ka tās ir inficētas, drīkst izmantot cilvēku pārtikā tikai tad, ja to apstrāde nodrošina visu sabiedrības veselībai bīstamu salmonellas serotipu iznīcināšanu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu.

3. Izkaujot vai iznīcinot putnus no inficētām saimēm, ir jāveic pasākumi, kas ļauj cik vien iespējams samazināt zoonožu izplatības risku. Kaušanu veic saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu. Produktus, kas iegūti no šiem putniem, drīkst laist tirgū izmantošanai cilvēku pārtikā saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu un pielikuma E daļu, ja tā ir piemērojama. Ja tie neder izmantošanai pārtikā, šie produkti jāizmanto vai jāiznīcina saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

E. **Īpašas prasības svaigai gaļai**

1. Pēc 84 mēnešiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā svaigu mājputnu gaļu, kas iegūta no I pielikumā uzskaitītajiem dzīvniekiem, drīkst laist tirgu izmantošanai cilvēku pārtikā tikai tad, ja tā atbilst šādam kritērijam:

   "Salmonella – nav atrasta 25 gramos produkta".

2. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā 72 mēnešu laikā ir jāparedz sīki izstrādāti šā kritērija noteikumi saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru. Tajos cita starpā ir atrunātas paraugu ņemšanas shēmas un analīzes metodes.

3. Kritēriju, kas noteikts 1. punktā, nepiemēro svaigai mājputnu gaļai, ko paredzēts pakļaut rūpnieciskai termiskai apstrādei vai citai apstrādei, lai iznīcinātu salmonellu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu.

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 808/2003 (OV L 117, 13.5.2003., 1. lpp.).

▼B

III PIELIKUMS

Īpaši kritēriji sabiedrības veselībai bīstamu salmonellas serotipu noteikšanai

Nosakot sabiedrības veselībai bīstamus salmonellas serotipus, attiecībā uz kuriem ir paredzēti Kopienas uzdevumi, jāņem vērā šādi kritēriji:

1. visbiežāk sastopamie salmonellas serotipi, kas cilvēkos izraisa salmonelozi, pamatojoties uz datiem, kuri savākti ar EK uzraudzības sistēmu palīdzību;
2. inficēšanās veids (t.i., serotipa sastopamība attiecīgajās dzīvnieku populācijās un barībā);
3. vai nesen iegūtie fakti liecina par serotipa spēju strauji izplatīties un izraisīt cilvēku un dzīvnieku saslimšanu;
4. vai serotipiem piemīt paaugstināta virulence, piemēram, tas kļuvis ļoti invazīvs vai rezistents pret attiecīgiem līdzekļiem, ar kuriem ārstē cilvēku infekcijas slimības.